

голъми машини въ фабриките и дори се лъкува съ нея. Човѣкътъ днесъ свободно се пъзга по бурните морски вълни и по течението на голъмите рѣки, които нѣкога смяташе за страшни чудовища, та за да ги умилости, падаше на молба, обожаваше ги и имъ пренасяше въ жертва дори собствените си рожби.

Човѣкътъ ще продължава да се бори съ природата и ще ѝ стане пъленъ господаръ.

Но затова сѫ потрѣбни още много борби на човѣка съ природата. Въ тия борби човѣкътъ ще дава още жертви, ще търпи още страдания, ще понася несгоди — но съ свѣтлината на науката, съ развитието на своя умъ, той ще победи природата и нѣма вече да се бои отъ ония нейни сили, отъ които сега трепери. Въ това никой не бива да се съмнява. Животътъ е непрестанна борбъ, а въ борбата между човѣка и природата победителъ ще бѫде пакъ човѣкътъ.

Млади читатели! Разрушителното земетресение потопи въ дълбока скърбъ цѣлата родна земя. Всички скърбимъ и оплакваме голъмите загуби, които сполетѣха цвѣтущи градове и села. Тия загуби възлизатъ на нѣколко миларда лева, безъ да броимъ човѣшките жертви и страданията, които изпита народа презъ тежките дни на нещастието. Тия жертви и страдания въ пари не могатъ да се пресмѣтатъ.

Всичко това е истина, но истината е сѫщо, че народътъ не е отчаянъ и нѣма да се